

Λόγος παρηγορητικός για την πανδημία (Αρχιμανδρίτης Ζαχαρίας Ζάχαρου, Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Έσσεξ Αγγλίας)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Εξ αιτίας της απειλής του κορωνοϊού που εξαπλώθηκε στην οικουμένη, πολλοί άνθρωποι βρίσκονται σε σύγχυση και άλλοι σε πανικό. Νομίζω όμως ότι δεν θα έπρεπε, διότι όσα κάνει ο Θεός για εμάς, τα κάνει από αγάπη. Ο Θεός των Χριστιανών είναι αγαθός Θεός, είναι Θεός ελέους, οικτιρμών και φιλανθρωπίας.

Ο Θεός μας έπλασε από αγαθότητα για να μοιραστεί τη ζωή, και τη δόξα Του ακόμη, μαζί μας. Όταν πέσαμε στην αμαρτία, επέτρεψε να εισέλθει ο θάνατος στη ζωή μας πάλι από αγαθότητα, για να μην γίνουμε αθάνατοι με την κακία μας, αλλά να εκζητήσουμε οδό σωτηρίας. Παρόλο που πέσαμε, ο Θεός δεν σταμάτησε να προνοεί για εμάς, όχι μόνο υλικά αγαθά για τη συντήρηση του γένους μας, αλλά έστειλε Προφήτες και Δικαίους, ετοιμάζοντας την οδό Του για να έλθει και να λύσει την τραγωδία μας· και έφερε την αιώνια σωτηρία με τον Σταυρό και την

Ανάσταση της απερινόητης αγάπης Του. Ήλθε ο Ίδιος, πήρε πάνω Του την κατάρα της αμαρτίας και έδειξε την αγάπη Του μέχρι τέλους: «Αγαπήσας τους ιδίους τους εν τω κόσμω εις τέλος ηγάπησεν αυτούς» (Ιωάν. 13,1). Όλα όσα έκανε ο Θεός, όταν μας δημιούργησε, όταν προνοούσε αγαθά για τη συντήρηση του κόσμου, όταν ετοίμαζε την οδό Του για να έλθει στη γη, όταν ήλθε ο Ίδιος αυτοπροσώπως και εργάσθηκε με φρικτό τρόπο τη σωτηρία μας, όλα τα έκανε από αγαθότητα. Η αγαθότητά Του είναι ατελεύτητη, μας σώζει και μακροθυμεί, ωσότου έλθουμε «εις επίγνωσιν αληθείας» (Α΄ Τιμ. 2,4) και προσφέρουμε αληθινή μετάνοια, ώστε να είμαστε μαζί Του αιώνια.

Έτσι, ο Θεός μας σε κάθε στάδιο της σχέσεώς Του με τον άνθρωπο δείχνει μόνο τη χρηστότητα και το έλεός Του, «μέγα και κρείσσων υπέρ ζωάς». Η Φύση Του είναι αγαθή και όλα τα κάνει για την ωφέλεια του ανθρώπου και τη σωτηρία του.

Επομένως, όταν θα έλθει πάλι να κρίνει τον κόσμο, θα τον κρίνει άλλος Θεός; Δεν θα είναι ο Ίδιος αγαθός Θεός, ο Θεός του ελέους, των οικτιρμών και της φιλανθρωπίας; Ασφαλώς, δεν θα εμφανισθούμε ενώπιον άλλου Θεού από Αυτόν που μας έπλασε και μας έσωσε. Άρα και πάλι με έλεος και αγάπη θα μας κρίνει. Έτσι, δεν θα έπρεπε να πανικοβαλλόμαστε, ούτε να σαλευόμαστε, διότι ο Ίδιος Θεός θα μας προσλάβει στην άλλη ζωή και θα μας κρίνει πάλι με αγαθότητα και επιείκεια.

Κάποιοι φοβούνται ότι φθάνει η ώρα του τέλους τους. Η μάστιγα αυτή του κορωνοϊού έχει και μία θετική πλευρά, διότι από τη στιγμή που θα μας προσβάλει μέχρι το τέλος μας, μεσολαβούν μερικές εβδομάδες. Επομένως, έχουμε κάποιον χρόνο που μπορούμε να αφιερώσουμε στην προετοιμασία για τη συνάντησή μας με τον Θεό, ώστε να μη γίνει η φυγή μας απρόοπτα η απροετοίμαστα, αλλά αφού διέλθουμε κάθε φορά στην παράσταση της προσευχής μας μπροστά στον Θεό όλη τη ζωή μας, άλλοτε με ευχαριστία μέχρι τέλους, για ο,τι ο Θεός έκανε για εμάς, και άλλοτε με μετάνοια ζητώντας τη συγχώρεση όλων των πλημμελημάτων μας. Τίποτε δεν μπορεί να μας ζημιώσει με έναν Τέτοιο Θεό, που όλα τα παραχωρεί από την αγαθότητά Του. Απλώς χρειάζεται να κρατήσουμε μέχρι τέλους την ευχαριστία και την ταπεινή προσευχή της μετανοίας για τη συγχώρηση των παραπτωμάτων μας.

Εμένα η μάστιγα αυτή με βοηθά. Ποθώ να ξαναβρώ εκείνη την προσευχή που είχα, με την οποία να διατρέξω όλη μου τη ζωή από τη γέννησή μου μέχρι τώρα, ευχαριστώντας τον Θεό για όλες τις ευεργεσίες Του, «υπέρ πάντων ων ίσμεν και ων ουκ ίσμεν, των φανερών και αφανών ευεργεσιών»•Του. Επίσης να διατρέξω πάλι όλη μου τη ζωή μετανιώντας για όλες τις αμαρτίες και τα πλημμελήματά μου. Είναι υπέροχο να μπορέσεις να διατρέξεις τη ζωή σου με προσευχή, κομίζοντας τα πάντα ενώπιον του Θεού εμμένοντας στη προσευχή. Τότε νιώθεις ότι εξαγοράζεται η ζωή σου. Γι' αυτό όλη η κατάσταση αυτή με βοηθά πραγματικά. Δεν πανικοβάλλομαι, αλλά θα «μεριμνήσω υπέρ της αμαρτίας μου» (Ψαλμ. 37, 19).

Πρέπει να δούμε την αγαθότητα του Θεού σε όλα αυτά που γίνονται. Οι Πατέρες είδαν τη χρηστότητά Του. Παρόμοια επιδημία παρουσιάστηκε τον 4ο αιώνα στην έρημο της Αιγύπτου, η οποία θέρισε πάνω από το ένα τρίτο των μοναχών, και οι όσιοι Πατέρες έλεγαν με μεγάλη έμπνευση ότι, «ο Θεός θερίζει ψυχές αγίων για τη Βασιλεία Του», και δεν σαλεύθηκαν. Ο ίδιος ο Κύριος μιλά στο Ευαγγέλιο για τις έσχατες ημέρες, για τις δοκιμασίες και τα δεινά που θα περάσει ο κόσμος πριν τον ερχομό Του. Εντούτοις, δεν διακρίνουμε εκεί καμία νοσηρή λύπη η απελπισία. Ο Κύριος, που στον κήπο της Γεθσημανή προσεύχεται με αιματηρό ιδρώτα για τη σωτηρία όλου του κόσμου, λέει ότι, όταν δούμε τα φοβερά που προηγούνται της Δευτέρας Παρουσίας Του, να υψώσουμε με έμπνευση τις κεφαλές μας, διότι η απολύτρωσή μας είναι εγγύς (βλ. Λουκ. 21,28).

Μερικοί μου λένε, «ο Θεός να βάλει το χέρι Του». Μα, ακριβώς αυτό ήδη είναι το χέρι του Θεού. Εκείνος θέλει τη σωτηρία μας και εργάζεται «πολυμερώς και πολυτρόπως» (Εβρ. 1,1). «Ο Πατήρ Μου έως άρτι εργάζεται καγώ εργάζομαι» (Ιωάν. 5,17). Ίσως ο ιός αυτός να είναι ένα μέσο που χρησιμοποιεί ο Θεός, για να

φέρει πολλούς ανθρώπους σε επίγνωση και μετάνοια, και να θερίσει πολλές έτοιμες ψυχές, να κάνει μία συγκομιδή ψυχών για την αιώνια Βασιλεία Του. Επομένως, για όσους εμπιστεύονται και παραδίδονται στην Πρόνοια του Θεού, όλα θα συνεργήσουν στο αγαθό: «Τοις αγαπώσι τον Θεόν πάντα συνεργεί εις αγαθόν» (Ρωμ. 8,28).

Δεν υπάρχει λοιπόν χώρος για νοσηρή απογοήτευση. Δεν θα έπρεπε ούτε να αντιστεκόμαστε στα μέτρα που λαμβάνει η πολιτεία για να μειώσει την έκταση των δεινών που παρατηρούνται τώρα στη ζωή πολλών ανθρώπων. Είναι λάθος να πάμε ενάντια στις αρχές κάθε χώρας. Ο,τι πεί η Κυβέρνηση πρέπει να το κάνουμε, διότι δεν μας ζητούν να αρνηθούμε την πίστη μας, απλώς μας ζητούν να λάβουμε μερικά μέτρα για το κοινό όφελος όλου του κόσμου, ώστε να παρέλθει και αυτή η δοκιμασία. Αυτό δεν είναι καθόλου παράλογο. Κάποιοι το παίρνουν πολύ ομολογιακά, στήνουν σημαίες και νομίζουν ότι κάνουν τους μάρτυρες και τους ομολογητές. Δεν υπάρχει αμφιβολία για εμάς, καθαρά θα δείξουμε υποταγή στο πρόσταγμα της Κυβερνήσεως. Είναι άδικο να μην κάνουμε αυτά που μας λέει η Κυβέρνηση, διότι όταν αρρωσταίνουμε, τρέχουμε στα νοσοκομεία τους και εκείνοι αναλαμβάνουν όλα τα έξοδα και την περίθαλψή μας. Γιατί να μην ακούσουμε και εμείς αυτά που λένε;

Αυτό είναι το ήθος του Χριστού, που μας έδειξε ο ίδιος στην επίγεια ζωή Του και αυτή είναι η αποστολική εντολή που έχουμε, «υπομίμησε αυτούς αρχαίς και εξουσίαις υποτάσσεσθαι, πειθαρχείν, προς παν έργον αγαθόν ετοιμούς είναι, μηδένα βλασφημείν, αμάχους είναι, επιεικείς, πάσαν ενδεικνυμένους πραύτητα προς πάντας ανθρώπους» (Τιτ. 3,1-2)· και «υποτάγητε πάση ανθρωπίνη κτίσει διά τον Κύριον, είτε βασιλεί ως υπερέχοντι...» (Α' Πέτρ. 2,13). Αν δεν υπακούσουμε στους κυβερνήτες που δεν ζητούν πολύ, πως θα υπακούσουμε στον Θεό που μας δίνει νόμο θεικό, ο οποίος υπερέχει κάθε ανθρώπινο νόμο; Αν τηρήσουμε τον νόμο του Θεού είμαστε πάνω από τους ανθρώπινους νόμους, όπως έλεγαν οι Απολογητές του 2ου αιώνα στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία που καταδίωκε τους Χριστιανούς.

Είναι εκπληκτικό να βλέπουμε στη χώρα που ζούμε, στο Ηνωμένο Βασίλειο, τους ποδοσφαιριστές να δείχνουν τέτοια σύνεση και διάκριση, και πρώτοι να παραιτούνται από τις δραστηριότητές τους με ευπείθεια στις προτροπές της Κυβερνήσεως για προληπτικά μέτρα. Θα ήταν θλιβερό εμείς οι θρησκευόμενοι άνθρωποι να μη φθάσουμε στα μέτρα των ποδοσφαιριστών και να μην έχουμε την ίδια ευπείθεια στις αρχές και εξουσίες, για τις οποίες η Εκκλησία μας προσεύχεται.

Αν μας ζητήσουν να σταματήσουμε τις Ακολουθίες μας, ας παραδιδόμαστε μόνο και ας ευλογούμε την Πρόνοια του Θεού. Άλλωστε αυτό μας θυμίζει μια παλαιά παράδοση που είχαν οι Πατέρες στην Παλαιστίνη. Τη Μ. Τεσσαρακοστή την Κυριακή της Τυρινής, μετά την αλληλοσυγχώρηση, έβγαιναν στην έρημο για σαράντα ημέρες χωρίς να λειτουργηθούν. Παρέμεναν μόνο σε νηστεία και προσευχή, ώστε να ετοιμασθούν και να επιστρέψουν την Κυριακή των Βαίων, για να εορτάσουν θεοπρεπώς το Πάθος του Κυρίου και την Ανάστασή Του. Επομένως, τώρα οι περιστάσεις μας σπρώχνουν να ξαναζήσουμε αυτό που υπήρχε μέσα στους κόλπους της Αγίας Εκκλησίας τους παλαιούς καιρούς. Να ζήσουμε δηλαδή πιο ησυχαστικά, με περισσότερη προσευχή, η οποία όμως θα αναπληρώσει και την έλλειψη της Θείας Λειτουργίας και θα μας προετοιμάσει να εορτάσουμε με μεγαλύτερο πόθο και έμπνευση το Πάθος και την Ανάσταση του Κυρίου Ιησού. Και θα κάνουμε τη μάστιγα αυτή έναν θρίαμβο του ησυχασμού. Ούτως η άλλως ο,τι ο Θεός επιτρέψει στη ζωή μας είναι από αγαθότητα για το συμφέρον του ανθρώπου και δεν θέλει ποτέ να ζημιωθεί το πλάσμα Του.

Βεβαίως, αν μεσολαβήσει ένα μεγαλύτερο διάστημα που δεν θα έχουμε Θεία Λειτουργία, μπορούμε να το υπομείνουμε. Διότι στη Λειτουργία τι λαμβάνουμε; Μεταλαμβάνουμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού που είναι γεμάτα με τη χάρη Του. Αυτό για εμάς είναι μεγάλη τιμή και μεγάλη ωφέλεια, αλλά τη χάρη του Κυρίου τη λαμβάνουμε επίσης με πολλούς άλλους τρόπους.

Όταν ασκούμε την ησυχαστική προσευχή, μένουμε στην Παρουσία του Θεού με τον νου στην καρδιά μας επικαλούμενοι το άγιο Όνομα του Χριστού. Το Θείο Όνομα προσκομίζει σε μας τη χάρη του Χριστού, διότι είναι ενωμένο με το Πρόσωπό Του

και μας εισάγει στην Παρουσία Του. Αυτή η Παρουσία του Χριστού, η οποία είναι καθαρτική, μας καθαρίζει από τα πταίσματα και τις αμαρτίες μας, μας ανακαινίζει και επιφέρει τον φωτισμό της καρδιάς μας, ούτως ώστε να μορφωθεί εκεί η εικόνα του Σωτήρος Θεού, του Χριστού.

Αν δεν θα έχουμε Πάσχα στην Εκκλησία, ας θυμηθούμε ότι κάθε επαφή με τον Χριστό είναι Πάσχα. Χάρη παίρνουμε στη Θεία Λειτουργία, διότι εκεί είναι Παρών ο Κύριος Ιησούς, και Αυτός επιτελεί το Μυστήριο και ο Ίδιος μεταδίδεται στους πιστούς. Αλλά και όταν επικαλούμαστε το Όνομά Του, εισερχόμαστε στην ίδια Παρουσία του Χριστού και έχουμε την ίδια χάρη. Επομένως, αν στερηθούμε τη Λειτουργία, το Όνομά Του το έχουμε πάντοτε, δεν στερούμαστε τον Κύριο.

Επίσης έχουμε τον λόγο Του, προπαντός τον Ευαγγελικό Του λόγο. Αν ο λόγος Του είναι συνεχώς ζωντανός μέσα στην καρδιά μας, αν τον μελετούμε και τον προσευχόμαστε, αν γίνεται η γλώσσα μας με την οποία μιλούμε στον Θεό, όπως Εκείνος μίλησε σε εμάς, τότε θα έχουμε πάλι τη χάρη του Κυρίου. Διότι τα λόγια Του είναι «ρήματα ζωής αιωνίου» (Ιωάν. 6,68), είναι λόγος ζωής και πάλι το ίδιο μυστήριο επιτελείται, δεχόμαστε τη χάρη Του και αγιαζόμαστε.

Ακόμη, κάθε φορά που δείχνουμε καλοσύνη στους αδελφούς μας, ευαρεστείται ο Κύριος, θεωρεί ότι το κάναμε για Εκείνον και μας ανταποδίδει. Εμείς δείχνουμε καλοσύνη στους αδελφούς μας και ο Κύριος μας ανταποδίδει τον μισθό της χάριτός Του. Να, ακόμη ένας τρόπος με τον οποίο μπορούμε να ζούμε στην Παρουσία του Κυρίου. Μπορούμε να έχουμε τη χάρη του Κυρίου με τη νηστεία, με την ελεημοσύνη και με κάθε αγαθοεργία.

Έτσι, αν κατ' ανάγκη θα πρέπει να αφήσουμε τις κοινές συναθροίσεις, μπορούμε να είμαστε ενωμένοι στο πνεύμα και σε αυτές τις άγιες αρετές που είναι γνωστές μέσα στο Σώμα του Χριστού, την Αγία Εκκλησία, και διατηρούν την ενότητα των πιστών με τον Χριστό και με όλα τα μέλη του Σώματός Του. Όλα αυτά που κάνουμε για τον Θεό είναι Λειτουργία, ιερουργούν τη σωτηρία μας. Η Θεία Λειτουργία βεβαίως είναι το μεγάλο γεγονός της ζωής της Εκκλησίας, μέσα στο οποίο οι πιστοί έχουν τη δυνατότητα να ανταλλάξουν τη μικρή ζωή τους με την άπειρη ζωή του Θεού. Αλλά η δύναμη του γεγονότος αυτού εξαρτάται από την προετοιμασία που κάνουμε, από όλα τα άλλα που απариθμήσαμε, την προσευχή, τις αγαθοεργίες, τις νηστείες, τη φιλαδελφία, τη μετάνοια.

Επομένως, αγαπητοί μου αδελφοί, δεν χρειάζεται ούτε να κάνουμε ηρωικές εξομολογήσεις εναντίον της πολιτείας για τα προληπτικά μέτρα που παίρνει για την ωφέλεια όλων των ανθρώπων, ούτε να απελπιζόμαστε· αλλά με σύνεση να μηχανευόμαστε τρόπους, ώστε να μη χάνουμε τη ζωντανή επικοινωνία με το

Πρόσωπο του Χριστού. Τίποτε δεν μπορεί να μας ζημιώσει, απλώς πρέπει να κάνουμε υπομονή για ένα μικρό χρονικό διάστημα και ο Θεός θα δει την υπομονή μας, θα απομακρύνει κάθε εμπόδιο, κάθε πειρασμό και πάλι θα ανατείλουν ημέρες χαρμόσυνες και θα πανηγυρίζουμε την κοινή ελπίδα και αγάπη που έχουμε εν Χριστώ Ιησού.